

LØFTET OPPFYLT

Bakgrunnsstoff *2 Mos 23,16; Mark 16,17; Joh 4,35; 14,16-26; 16,7-13; Apg 1,4.5.14; 2,1.2.5-7.22-35.*

Minnevers «Med ett kom det et brus fra himmelen som når det blåser en sterk storm, og de fylte huset hvor de satt. Tunger likesom av ild kom til syne, og de delte seg og satte seg på hver enkelt av dem. Da ble de alle fylt av Den Hellige Ånd, og de begynte å tale i andre tungemål etter som Ånden gav dem å forkynne» (Apg 2,2-4).

Oversikt over ukens lekse Denne uken leser vi om en av de største og viktigste hendelsene i frelseshistorien: utgytelsen av Den Hellige Ånd på pinsefestens dag. Denne bemerkelsesverdige og fenomenale begivenheten oppfylte det som Jesus hadde lovt før han vendte tilbake til himmelen: at disse apostlene og disiplene skulle «døpes med Den Hellige Ånd» (Apg 1,5) og bli «utrustet med kraft fra det høye» (Luk 24,49). Den Hellige Ånd kom over dem slik han hadde lovt, og de begynte å «tale om Guds storverk» på andre språk (Apg 2,11). Er det ikke interessant at det første de gjorde med denne gaven var å vitne for sin Herre? Dette var selvsagt bare begynnelsen på det Den Hellige Ånd skulle gjøre og fortsatt gjør for Guds menighet.

Vi skal snart se at denne store begivenheten ikke skjedde i et vakuum. Den var høydepunktet i en rekke begivenheter som alle kretser om Jesu liv, død, oppstandelse og himmelfart. Inn blant disse begivenhetene føyer også Herrens forberedelse av sitt folk seg så de kunne være rede til å motta denne herlige utgytelsen fra himmelen.

SØNDAG

Tro og løfte

«En gang han spiste sammen med dem, sa han: Dere skal ikke forlate Jerusalem, men vente på det som Faderen har lovt og som jeg har talt om. For Johannes døypte med vann, men dere skal om noen få dager døpes med Den Hellige Ånd» (Apg 1,4-5).

I versene ovenfor talte Jesus om det løftet «som jeg har talt om». Hvilket løfte var det? Se Joh 14,16-26;16,7-13.

Ifølge Apg 1,4 skulle disiplene bli i Jerusalem til løftet ble oppfylt. I beskjeden om å «vente» eller «sitte» er vekten lagt på at Guds løfte skal oppfylles når tiden er inne. Det var ikke ventingen i seg selv som skulle gi dem Ånden. Det ordet som er oversatt løfte - *epaggelia* - slik det brukes i andre deler av Det nye testamente, legger vekt på Guds nåde, ikke menneskers innsats. Det er Guds gave som mottas i tro.

Tro er selvsagt også en gave fra Gud (Ef 2,8), men de troende kan også styrke sin tro. Det er arrogant og tåpelig å ta det for gitt at vi vil få alt vi trenger uten noe bidrag fra vår side. De som har tro, har fått store løfter (Rom 5,1; Hebr 11,6), men tro er noe de troende må glede seg over, dyrke og verne om.

Hvordan kan vi (selv om vår tro er svak) i praksis dyrke vår tro og skape et personlig miljø der den kan vokse seg sterkere? Nedenfor finner du noen tekster som kan hjelpe med svar. (5 Mos 4,9; Sal 119,1.2; Kol 3,1.2). Hva annet kan verne og styrke troen? Hva har du selv spesiell nytte av?

MANDAG**Ventetiden som forberedelse**

I går så vi på de tekstene der Jesus gav disiplene beskjed om å bli i Jerusalem, og de gjorde som han hadde sagt (Apg 1,12). Her ser vi straks et av troens store grunntrekk: lydighet. Man kan knapt forvente at løftene skal oppfylles i dem som ikke lyder Herren.

Les Apg 1,14. Hvilket trekk ved dem er det som hjelper oss å forstå holdningen som satte dem i stand til som en gruppe å motta Den Hellige Ånd da den ble utgytt? Se også Apg 2,1.46.

Det fortelles at to av den store engelske admiralen Lord Nelsons offiserer lå i strid med hverandre like før et stort sjøslag. Nelson tok dem med til et sted der de kunne se alle fiendens skip som var samlet til krig mot dem og sa: «Der er fienden. Ta hverandre i hånden og vær venner, som gode engelskmenn.» Det stod med andre ord altfor mye på spill til at man kunne la personlige motsetninger stå i veien for seieren.

Slik kan vi også se hvor viktig enhet var blant disiplene, som før ikke alltid hadde stått samlet.

Les Mark 9,33.34 og Luk 22,24. Hva var det som tidligere hadde ført til strid mellom disiplene?

Tekstene fra Apostlenes gjerninger viser at det var etter at disiplene hadde kommet til enighet og ikke lenger kjempet om den fremste plassen at Ånden ble utgytt. De stod sammen. De hadde lagt til side uoverensstemmelsene. De hadde et felles mål som var langt viktigere enn alle personlige flisespikkerier. De måtte få løst disse tingene før de ble rede til å samarbeide om sin felles oppgave. «Hele flokken av troende var ett i hjerte og sinn» (Apg 4,32).

Til ettertanke **Hva er noen av de tingene som hindrer enhet i din lokale menighet? Hvordan kan du være en samlende kraft i menigheten?**

TIRSDAG

Oppfyllelsen på pinsedagen

«Da pinsedagen kom, var de alle samlet. Med ett kom det et brus fra himmelen som når det blåser en sterk storm, og det fylte huset hvor de satt» (Apg 2,1.2).

Pinse er avledet av et ord som betyr «femtiende», noe som henpeiler på at det var femti dager mellom de usyrede brøds høytid og pinse - som er førstegrødens høytid. På denne høytiden skulle israelittene ofre to hvetebrød. De skulle svinges for Herren som uttrykk for deres takknemlighet for de materielle gavene han hadde gitt dem (3 Mos 23,15-21).

Siden rabbinerne hadde kommet til at Herren hadde gitt Israel loven ved Sinai 50 dager utvandringen fra Egypt, ble festen også sett på som et minne om Sinai. Den feires i så fall til minne om at de 12 stammene inngikk et paktsforhold med Herren, et «et

kongerike av prester og et hellig folk» (2 Mos 19,6) som skulle forkynne sannheten om Gud for en verden som var hensunket i synd og avgudsdyrkelse. Da passer det godt at denne festdagen skulle representere en sentral utvikling i den første kristne menighet, som jo også ble kalt til å forkynne sannheten om Gud for en verden som var hensunket i avgudsdyrkelse og synd.

Slå opp til disse tekstene: 2 Mos 23,16; Joh 4,35. Hvordan gir de oss en bedre forståelse av den åndelige sammenhengen til begivenhetene i Apostlenes gjerninger?

Det er også spennende at pinsefesten var den av høytidene som på denne tiden tiltrakk seg flest jøder fra andre land. Apg 2,5 forteller at fromme jøder «fra all verdens land» var kommet til byen. For en anledning til at utgytelsen av Den Hellige Ånd over den første menighet skulle få oppfylle sin hensikt!

Til ettertanke **Hvordan ser du din rolle i menighetens oppdrag med å forkynne evangeliet til verden? Hvilken rolle oppfyller du? Hva mer kunne du gjort?**

ONSDAG

Himmelen og utgytelsen

Les Apg 2,22-35 og svar på disse spørsmålene:

I. Hvilken kontrast stiller Peter opp mellom David og Jesus? Hvilket viktig punkt er det han understreker?

2. Hvor viktig er Jesu død og oppstandelse for hele Peters tale?

3. Hva var Faderens løfte? (vers 33).

4. Hvilken enestående begivenhet i himmelen var foranledningen til åndsutgytelsen?

«Kristi himmelfart var signalet til at hans disipler skulle motta den velsignelse som var blitt lovt. De måtte ta seg tid og vente på den før de tok fatt på arbeidet. Etter at Kristus var gått gjennom himmelens porter, ble han satt på tronen under englenes hyllest. Like etter denne seremonien ble Den Hellige Ånd utøst over disiplene i rike strømmer, og Kristus ble i sannhet herliggjort med den herlighet han hadde hos Faderen fra evighet av. Utøsingen av Den Hellige Ånd på pinsedagen var himmelens tegn på at Frelseren hadde inntatt sin plass i himmelen. Han kunne oppfylle sitt løfte og sende Den Hellige Ånd som et tegn på at han hadde mottatt all makt i himmel og på jord og var salvet som konge over sitt folk.» – *Alfa og Omega*, bind 6, side 30 (AA:38, 39).

Til ettertanke **Hva forteller dagens lekse oss om det nære forholdet mellom himmel og jord? Hvordan kan du bli mer var overfor denne nære forbindelsen mellom himmel og jord? Hva har du kanskje**

gjort det siste døgnet som avslører at du er ufølsom overfor hvor tett denne forbindelsen virkelig er?

TORSDAG**Språkgave**

Les Apostlenes gjerninger 2,5-15. Hvordan forklarer Bibelen her klart betydningen av tungetalens gave som ledsaget utgytelsen av Den Hellige Ånd? Hva slags språk ble talt, og hvorfor er dette svaret viktig for oss i vår tid?

Forsøk å forestille deg det som skjedde. Fromme jøder fra hele den da kjente verden var samlet (som de var det hvert år) til den store festen, men hva skjer? En gruppe galileere, litt grove, landsens karer (ikke akkurat Israels blaserte elite) begynner plutselig å tale på alle disse forskjellige språkene! Hva er det som foregår?

Man kan forestille seg forvirringen blant dem som plutselig hørte dem tale på deres egne språk. De var så forfjamsset at noen av dem sa at disiplene hadde «drukket søt vin» og var fulle, en ganske merkelig påstand hvis man tenker seg om. (Hvor mange begynner å tale et språk de aldri før har hørt mens de er påvirket av alkohol?).

Les Mark 16,17 sammen med det som står her i Apostlenes gjerninger 2. Hvordan kan dette verset hjelpe oss å forstå tungetalens gave bedre?

Det går klart frem av Apg 2, der tungetalens gave først omtales, at «tungene» er den Ånds-gitte evnen å kunne tale fremmede språk. Det ordet som er oversatt «tunger» (som i 1 Kor 14) er *glossa*, som betyr «språk». Hvis vi bruker det tolkningsprinsippet at vanskelige tekster skal forklares med utgangspunkt i enklere tekster, da må noen av de vanskeligere tekstene som omtaler tunger (1 Korinter 14) ses i lys av det som er tydeligere - og det er klart at tungetalens gave i Apostlenes gjerninger var evnen til å tale fremmede språk. Dette er viktig, især i lys av det fenomenet som nå kalles «tungetale», der mennesker tror at deres gjentakelser av uforståelige utsagn er en gave fra Den Hellige Ånd. Det var slett ikke dette som skjedde da Den Hellige Ånd ble gitt på pinsefestens dag.

FREDAG

Videre studium

Alfa og Omega, bind 6, side 24-29 (AA:30–37); *Vitnesbyrd for menigheten*, bind 3, side 166-168 (8T:19–21); *The Story of Redemption*, side 242–247.

«Som tunger av ild satte Den Hellige Ånd seg på alle som var til stede. Det var tegnet på den gaven disiplene fikk for å kunne tale flytende på språk som tidligere var ukjente for dem. Ilden symboliserte den brennende iver bak apostlenes arbeid og kraften som fulgte deres tjeneste.» — *Alfa og Omega*, bind 6, side 30 (AA:39).

«Noen av disse mennesker praktiserer det de kaller åndelige gaver, og de sier at Herren har satt dem i menigheten. De har et intetsigende kråkemål som de kaller den ukjente tungen og som ikke bare er ukjent for mennesker, men for Herren og hele himmelen. Slike gaver er blitt produsert av menn og kvinner med hjelp av den store bedrager. Fanatisme, falsk ekstase, falsk tungetale og støyende religiøse øvelser er blitt betraktet som gaver Gud har satt i menigheten. Noen har latt seg bedra av dem.» – *Vitnesbyrd for menigheten*, bind 1, side 138 (1T:412).

- Spørsmål til drøftelse**
- 1. Les Apostlenes gjerninger 1,14 høyt i klassen. Hva er det som skaper slik enhet blant slike som før har kommet så skjevt ut av det med hverandre? Hva kan gruppen deres gjøre for at hele den lokale menigheten skal finne den samme enheten som så tydelig var til stede i den første menighet?**
 - 2. Vi har sett at disiplene måtte vente på Den Hellige Ånd som var lovt. Er det noen i din klasse eller menighet som venter på et løfte fra Gud - uansett hva slags? Hva kan i så fall dere i klassen gjøre for å hindre at de skal miste motet mens de venter? Hva kan dere rent praktisk gjøre for at de ikke skal gi opp?**
 - 3. Fenomenet med «tunger» har tiltatt. Det kan være en god idé om klassen gikk sammen om å lage et godt bibelstudium om dette emnet som dere kan gi til dem som måtte ha spørsmål om «tunger».**